

“Ένα κάθε μήνα.

Είναι γνωστή η τέταρτη εντολή του Ἀγίου Θεοῦ στον κατάλογο με τις δέκα εντολές, πού ἔδωσε στον Μωυσή, γιά νά τις δώσει, ὄχι μόνο στους Ἰσραηλίτες ἀλλά καί σέ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Ἐπειδή ἕνας εἶναι ὁ Θεός καί ἕνα εἶναι τό γένος τῶν ἀνθρώπων, μία θά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση μας ἀπέναντι στό Θεό, καί ἕνας ὁ σωστός τρόπος συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους.

Ἡ τέταρτη εντολή ἀναφέρεται στή στάση τῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στό Θεό ἀλλά καί στον τρόπο βιώσεως τῆς ζωῆς μας. Ὁ Θεός, ἀπό πολλή ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο καί ἀπό πολύ ἐνδιαφέρον γι’ αὐτόν, μᾶς ἔδωσε αὐτήν τήν εντολή.

Ἡ εντολή αὐτή εἶναι ἡ ἐξῆς: *«Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. Τῇ δέ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον... Εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν».* Ἔξοδος Κ’ (8-11).

Ὁ Θεός, σ’ αὐτήν τήν εντολή, μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὡς δημιουργήματα δικά του πρέπει νά θυμούμαστε τόν Θεό, τόν δημιουργό μας, νά τόν ὑμνοῦμε μέ τή δοξολογία μας, καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας καί τις εὐχαριστίες μας. Ἐκεῖνος μᾶς προσφέρει τὰ πάντα: τή ζωή, τις τροφές, τὰ ὑλικά ἀγαθά, τό χρόνο, τήν υἰεία, τόν φωτισμό... Ἐμεῖς, ὡς εὐγνώμονες ἄνθρωποι, εἶναι πρέπον νά τοῦ ἀντιπροσφέρουμε τουλάχιστον ἕνα μέρος ἀπό ὅλα ὅσα μᾶς προσφέρει. Ἐάν εἶναι δυνατόν καί ὅλα νά τοῦ τὰ προσφέρουμε.

Ἐδῶ, σ’ αὐτήν τήν εντολή, μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι πρέπει νά ἀφιερῶσουμε στον Θεό ἕνα μέρος τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας, δηλαδή μία ἡμέρα κάθε ἐβδομάδα. Αὐτή τήν ἡμέρα θά σταματοῦμε κάθε ἔργο βιοποριστικό, θά πράττουμε μόνο τὰ ἀναγκαῖα γιά τή ζωή μας, θά ἀναπαυόμαστε ἀπό τόν κόπο τῶν ὑπολοίπων ἡμερῶν καί θά τήν ἀφιερῶνουμε στον Κύριο. Θά τήν ξεχωρίζουμε ἀπό τόν υπόλοιπο χρόνο καί θά τήν προσφέρουμε στό Θεό, πού μᾶς προσφέρει τὰ πάντα.

Ἀναφέρει ὁ Μωυσῆς ὅτι, ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο ὅλο σέ ἑξι μεγάλα χρονικά διαστήματα, ἔτσι θέλησε. Αὐτά τὰ διαστήματα τὰ ὀνόμασε ἡμέρες. Ἀφοῦ τελείωσε, ἄφησε τό υπόλοιπο χρονικό διάστημα στή διάθεση τῶν ὄντων πού δημιούργησε, χωρίς Αὐτός νά συνεχίσει νά δημιουργεῖ κάτι καινούριο. Αὐτό τό χρονικό διάστημα, τήν ἐβδομὴν ἡμέρα, τήν εὐλόγησε, τήν ἔκαμε γιά μᾶς ἁγία, νά τήν ἀφιερῶσουμε σ’ Αὐτόν. Αὐτή ἡ «ἡμέρα» εἶναι ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου. Τότε

θά ἀνατείλει ἡ ὄγδοη ἡμέρα, ἡ ἀνέσπερος, ἡ χωρίς τέλος στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἔχοντας, λοιπόν, ὑπόψιν αὐτά τὰ ἐπτά τεράστια διαστήματα τῆς ἱστορίας τοῦ σύμπαντος, χωρίζουμε κι ἐμεῖς τόν χρόνο σέ ἐβδομάδες καί ἀφιερώνουμε στό Θεό μία ἡμέρα κάθε ἐβδομάδα.

Οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔχουν ἀφιερώσει τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί στήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή τήν ἡμέρα τελοῦμε τή Θεία Λειτουργία, ὅπου συναζόμαστε ὅλοι οἱ πιστοί καί ἀναδεικνύουμε τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Κατά τή Θεία Λειτουργία, μέσα στό Ἅγιο Ποτήριο εἶναι ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός, ἡ Θεοτόκος, ὅλοι οἱ ἅγιοι, ὅλοι οἱ ἄγγελοι καί ὅλοι οἱ πιστοί, ζωντανοί καί κεκοιμημένοι.

Τήν Κυριακή, λοιπόν, θά τραφοῦμε μέ τό τίμιο Σῶμα καί πανάγιο Αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τήν Κυριακή θά προσφέρουμε τήν κοινή προσευχή στό Θεό, ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία, ὅλοι οἱ πιστοί.

Τήν Κυριακή θά γίνει ἡ ἀκρόασι τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ μελέτη κατ' οἶκον, γιά περισσότερη ἐμβάθυνσι.

Τήν Κυριακή θά ἀναδείξουμε τήν ἐν Χριστῷ ἀνθρώπινη κοινωνία μέ τήν ἐπίσκεψι σέ ἀρρώστους, σέ πονεμένους, θλιβομένους, ἀνήμπορους, ἀκόμη καί μέ τήν προσφορά ἐργασίας μας πρὸς αὐτούς.

Τήν Κυριακή θά ξεκουραστοῦμε σωματικά, ψυχικά καί ψυχολογικά.

Ὁ Θεός, θέτοντας αὐτήν τήν τέταρτη ἐντολή τοῦ δεκαλόγου, ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιά ἐμᾶς ἀπ' ὅσο ἐμεῖς γιά τόν ἑαυτό μας. Τηρώντας τιν, ἐμεῖς κερδίζουμε.

Ὅταν βλέπουμε ἔτσι τὰ πράγματα καί τὰ βιώνουμε ὅπως μᾶς τὰ προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, συμμετέχουμε στήν εὐλογία τοῦ χρόνου, ὅπως τόν εὐλόγησε ὁ Θεός καί ἀγιάζουμε τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ἀγιάζουμε τό χρόνο τῆς ζωῆς μας, ἀγιάζουμε τόν ἑαυτό μας καί τὰ ὑλικά ἀγαθὰ μας. Ἡ πείρα τῆς Ἐκκλησίας μᾶς διδάσκει ὅτι, ἐκεῖνος πού δέν ἀγιάζει τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς μένει ἀνευλόγητος, καί αὐτός καί ἡ οἰκογένειά του καί τὰ ὑπάρχοντά του. Ὅποιος ὑπακούει μέ προθυμία καί ἀγάπη αὐτή τήν ἐντολή, ἔχει τόν Θεό μαζί του καί ὅλες τίς εὐλογίες του.

Ἡ τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ φανερώνει πρῶτον τό μέγεθος τῆς ἀγάπης μας πρὸς τόν Θεό, καί ἔπειτα τήν σοφία καί τήν ἐξυπνάδα μας. Εἶναι καιρός, ἀγαπητοί μου, νά ἀναδειχθοῦμε καί σοφοί καί ἐξυπνοι κατὰ Θεόν.

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Α. Βασιλείου